

[Steen Folke]

for de arbejdere, som skal arbejde med disse farlige stoffer; derfor er der grund til at sige fra og gribe ind.

Når ministeren ikke vil svare direkte, vil han måske svare på et spørgsmål, der lyder: hvis det er rigtigt, som jeg siger, at der er tale om, at EF forhindrer, at man direkte på etiketten på disse stoffer kan skrive, at der er tale om epoxyprodukter, og at man i stedet for kun må anføre kemiske betegnelser, er arbejdsministeren så enig i, at det er et arbejdsmiljømæssigt tilbageskridt?

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg tror, der er få mennesker, der kan konkurrere med hr. Steen Folke i formuleringen af raffinerede hypotetiske situationer, og jeg vil i alt fald ikke forsøge; den spøg vil jeg ikke gå ind i.

Jeg vil bare sige, at EFs regler er ikke til hinder for, at vi stiller krav i medfør af arbejdsmiljøloven til tydelig etikettering på stoffer og materialer, der anvendes i arbejdsmiljøet. Spørgsmålet er så, om de regler, miljøministeriet arbejder efter, eller de tidligere epoxyregler er de bedste, og da er der nu kommet en klage, som behandles på fuldstændig normal måde i arbejdsmiljørådet; derefter vil jeg træffe min afgørelse.

Så kan jeg kun gentage over for hr. Steen Folke – og han vil jo kunne se det på alle de enkeltafgørelser, der har været truffet i årenes løb – at vi aldrig har accepteret en forringelse af danske arbejdsmiljøregler i forbindelse med EF-arbejdet, men jeg vil samtidig også sige til hr. Steen Folke, at jeg mener, det er godt, at man både på nordisk plan og på andet internationalt plan, herunder også i EF, arbejder på at få fælles minimumsregler vedrørende stoffer, materialer og andre miljømæssige anliggender.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 210

4) Til arbejdsministeren af:

Dyremose (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage for at undgå groteske paradokssituationer som den i Lunderskov kommune, hvor 7 fastansatte kommunale arbejdsmænd ved vejvæsenet fyres til fordel for ansættelse af 15 langtidslø-

dige med den konsekvens, at staten kommer til at afholde lønudgifter til uundgåelige kommunale opgaver?«

Skriftlig begrundelse

Det er uacceptabelt, at staten yder tilskud til ansættelse af langtidslødige på områder, hvor disse forårsager, at andre mister deres job. Hvis kommunen har tænkt sig at videreføre dette system, så fører det til, at de langtidslødige bliver afskediget, når de har fået lidt erfaring. Herefter skal nye langtidslødige til efter først at være blevet oplært. Således opstår der et håbløst kinesisk æskesystem, som langsigtet kun medvirker til at gøre samfundets arbejdsløshedsproblem endnu mere uløseligt.

Dyremose (KF):

Det forholder sig heldigvis sådan, at den sag, som kom frem via den socialdemokratiske formand for teknisk udvalg i Lunderskov kommune, ikke er helt så grell, som det oprindeligt blev oplyst. Der er ikke tale om, at man erstatter 7 nuværende ansatte med 15 langtidslødige. Der er tale om, at man gradvis i en periode har måttet afskedige folk på grund af en nedsættelse af aktivitetsniveauet, og der er tale om, at man i kommunen har 12–14, som skal have et tilbud om job inden 1. april, og at nogle af disse muligvis skal udføre arbejde inden for de syvs område.

Det ændrer imidlertid ikke ved det principielle i mit spørgsmål, idet bl.a. det tidligere socialdemokratiske folketingsmedlem, nuværende miljøkonsulent i SiD Magnus Demsitz til Jyllands-Posten den 11. februar har sagt, at der næsten ikke findes den SiD-afdeling i hele landet, der ikke har klaget over eller gjort opmærksom på, at der er en udvikling i gang, som aldrig har været tilsigtet.

Jeg håber derfor, at arbejdsministeren har nogle principielle kommentarer til denne paradokssituation.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er glad for de bemærkninger, hr. Dyremose ledsagede sit spørgsmål med her i dag, for det er nok rigtigt, at den fremstilling, der navnlig har været givet i Jyllands-Posten, ikke har været fuldstændig korrekt i forhold til, hvad der er foregået i Lunderskov.